

Grażyna Borkowska

"Język Franciszka Karpińskiego",
Krystyna Kwaśniewska-Mżyk,
Warszawa 1979 : [recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 23/3 (77), 297

1980

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

/II/ KULCZYCKA-SALONI Janina: Polska powieść XIX wieku w kontekście europejskim. "Z polskich studiów slawistycznych" V, 1978, t. II, s. 105-116.

W okresie Oświecenia zaczyna się kształtować nowy typ powieści polskiej, poddany określonym rygorom intelektualnym i realizujący konkretne cele wychowawcze. Gatunek uprawiany w ciągu wieku XIX zdeterminowany jest przez warunki rodzime i specyfikę ówczesnego kształtu życia narodowego. Choć powieść polska wieku XIX nie ukształtowała żadnej własnej "szkoły" (jak np. naturaliści francuscy), pozostaje jednak w głównym nurcie rozwojowym ówczesnej powieści europejskiej.

BP/77/61

A.G.

/II/ KWAŚNIEWSKA-MŁYK Krystyna: Język Franciszka Karpińskiego. Warszawa 1979, PWN. Prace Opolskiego Tow. Przyjaciół Nauk. Wydz. Języka i Literatury, ss. 104, zł 30,-

Autorka bada właściwości języka Franciszka Karpińskiego w dziedzinie fonetyki, fleksji, słowotwórstwa i leksyki. Bogaty materiał egzemplifikacyjny obejmuje przede wszystkim te leksemy i ich formy, które odbiegają od XVIII-wiecznej praktyki językowej.

BP/77/62

G.B.